

UZASADNIENIE

Zaskarżonym pkt. 3, wyroku z dnia 26 czerwca 2014 roku w sprawie z powództwa z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. przeciwko R. B. o wydanie samochodu osobowego marki S. (...) nr rejestracyjny (...) 79, dowodu rejestracyjnego tego pojazdu oraz kluczyków, telefonu komórkowego marki N. (...) o numerze seryjnym (...) wraz z karta SIM numer (...), notebooka marki L. (...) - (...) Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi, XI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych przyznał i postanowił wypłacić pełnomocnikowi pozwanego z urzędu radcy prawnemu W. M. kwotę 73,80 zł zawierającą 23 % podatku VAT z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika za pomoc prawną udzieloną pozwanemu z urzędu ze Skarbu Państwa Kasy Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi.

W uzasadnieniu Sąd podniósł, iż podstawę orzeczenia o kosztach pełnomocnika z urzędu stanowił art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z § 11 ust.1 pkt.1 i § 2 pkt. 3 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U Nr 163 poz.1349 z późn. zm.).

Zażalenie od powyższego postanowienia wniósł pełnomocnik z urzędu pozwanego.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie przepisów postępowania art. 98 § 1 i § 3 kpc w zw. z § 11 ust. 1 pkt. 1 i § 2 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 139 ze zm.) poprzez przyznanie jedynie kwoty 60 zł plus 23 % podatku VAT (łącznie kwoty 73,80 zł) zamiast zastosowania § 11 ust. 1 pkt. 2 ww. rozporządzenia tj. stawki 1800 zł netto plus 23 % podatku VAT – 414 zł) (łącznie kwoty 2.214 zł).

W uzasadnieniu swego stanowiska skarżący podniósł, iż przedmiotowa sprawa była sprawą pracowniczą o wydanie rzeczy lub alternatywnie o odszkodowanie. Natomiast Sąd Rejonowy przyznał pełnomocnikowi z urzędu koszty w oparciu o stawkę wynikająca z § 11 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia obowiązującą w sprawach o nawiązanie umowy o pracę, uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, przywrócenie do pracy lub ustalenie sposobu ustania stosunku pracy. Wobec tego zastosował stawkę nieprawidłową, gdyż w sprawie z uwagi na jej charakter i rodzaj dochodzonych roszczeń pełnomocnikowi z urzędu winna być przyznana stawka zgodna z § 11 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia.

Z uwagi na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez przyznanie pełnomocnikowi z urzędu pozwanego wynagrodzenia za pomoc prawną w kwocie 2.214 zł

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Stawki minimalne należne tytułem zastępstwa stron przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu określa szczegółowo rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 2013 poz. 490 tj.).

Zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 wskazanego rozporządzenia zasądzając opłatę za czynności radcy prawnego z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika, a także charakter sprawy i wkład pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Podstawę zasądzenia opłaty, stanowią stawki minimalne. W świetle ust.3 tego paragrafu w sprawach, w których strona korzysta z pomocy prawnej udzielonej przez R. prawnego ustanowionego z urzędu, opłaty, o których mowa w ust. 1, sąd podwyższa o stawkę podatku od towarów

i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tych opłatach.

Z § 5 powołanego rozporządzenia wynika natomiast, iż wysokość stawek minimalnych nieokreślonych w rozporządzeniu ustala się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju.

Z kolei w myśl § 11 ust 1 rozporządzenia stawki minimalne wynoszą w sprawach z zakresu prawa pracy o:

1) nawiązanie umowy o pracę, uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, przywrócenie do pracy lub ustalenie sposobu ustania stosunku pracy - 60 zł;

2) wynagrodzenie za pracę lub odszkodowanie inne niż wymienione w pkt. 4 - 75% stawki obliczonej na podstawie § 6 od wartości wynagrodzenia lub odszkodowania będącego przedmiotem sprawy.

Stawki minimalne wynoszą przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 10.000 zł do 50.000 zł - 2.400 zł (§ 6 pkt. 5 rozporządzenia).

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż skarżący zasadnie podnosi, iż na gruncie rozpatrywanego przypadku nie mógł znaleźć zastosowania ust. 1 § 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu określający stawkę minimalną w sprawach o nawiązanie umowy o pracę, uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, przywrócenie do pracy lub ustalenie sposobu ustania stosunku pracy, nie zaś w sprawach z zakresu prawa pracy o wydanie rzeczy lub alternatywnie o odszkodowanie.

Rację ma także skarżący wskazując, iż w niniejszej sprawie podstawę przyznania wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu stanowić winna stawka minimalna określona w § 2 w zw. z § 11 ust. 1 pkt. 2 w zw. z § 6 pkt. 5 ww. rozporządzenia.

Co prawda wskazane przepisy nie określają stawki za prowadzenie spraw z zakresu prawa pracy o wydanie rzeczy, co było przedmiotem postępowania i ostatecznie wyroku Sądu I instancji (stawka w tych sprawach w ogóle nie została określona w rozporządzeniu) jednakże precyzują ich wysokość w sprawach o odszkodowanie, które w niniejszym przypadku było dochodzone alternatywnie.

Zgodnie z powoływanym już § 5 rozporządzenia wysokość stawek minimalnych nieokreślonych w rozporządzeniu ustala się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju. Zdaniem Sądu Okręgowego na gruncie rozpoznawanej sprawy stawkę w sprawie o najbardziej zbliżonym rodzaju stanowiła stawka odpowiednia dla dochodzonego roszczenia alternatywnego tj. w sprawie odszkodowanie. W związku z powyższym stawka minimalna w rozpatrywanej sprawie z uwagi na wartość przedmiotu sporu – 25.800 zł winna wynosić 2.214 zł (75 % z 2.400 tj. 1800 zł plus 23 % podatku VAT – 414 zł łącznie kwota 2.214 zł).

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, orzekł jak w sentencji.

Przewodnicząca: Sędziowie:

Z/ Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.